

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΡΥΦΩΝ

Η Ελλάδα παράγει φάρμακα και κάνει εξαγωγές σε 80 χώρες

Ο Θεόδωρος Τρύφων είναι πρόεδρος της Πανελληνίας Ενωσης Φαρμακοβιομηχανιών (ΠΕΦ).

ΡΩΤΟΣΤΑΤΟΥΝ στην προσπάθεια της χώρας για ανάπτυξη οι 27 σύγχρονες ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες, εξαγωγτας ελληνικό φάρμακο σε 80 χώρες,

απασχολούν 11.000 υψηλής εξειδίκευσης εργαζομένους, ενώ οι έμμεσα απασχολούμενοι ξεπερνούν τους 50.000 εργαζομένους. Με περισσότερα από 100 διπλώματα ευρεσιτεχνίας, η ελληνική φαρμακοβιομηχανία δαπανά μεγάλο μέρος των κεφαλαίων της και σε επιστημονική έρευνα και τεχνολογία, με περισσότερα από 85 προγράμματα, στα οποία συμμετέχουν και επιστήμονες απ' όλο τον κόσμο.

Είναι από τους κλάδους που συμβάλλουν δυναμικά σ' αυτό που ακριβώς χρειάζεται η χώρα, ειδικά αυτή την περίοδο, την ανάπτυξη, κάτι που έχει αναγνωρίσει δημόσια με δηλώσεις του και ο νέος υπουργός Οικονομικών. Και δεν είναι τυχαίο ότι ο κλάδος της εγχώριας παραγωγής φαρμάκων έχει αναγνωριστεί ως ο δεύτερος πιο δυναμικός εξαγωγικός κλάδος στη χώρα μας, σύμφωνα με στοιχεία του Πανελληνίου Συνδέσμου Εξαγωγέων και του Κέντρου Εξαγωγικών Ερευνών και Μελετών (ΚΕΕΜ).

Στη μέχρι τώρα περίοδο της οικονομικής κρίσης, ενώ σε άλλους τομείς συρρικνώνονται οι θέσεις απασχόλησης, η ελληνική φαρμακοβιομηχανία διατηρεί, αλλά και σε πολλές περιπτώσεις αυξάνει, τις θέσεις εργασίας, παρά τα πλήγματα που δέχθηκε με μέτρα που βάζουν εμπόδια στην περαιτέρω ανάπτυξή της.

«Η ελληνική φαρμακοβιομηχανία αναγνωρίζει τη θέση της ως ένα μέρος του κοινωνικού ιστού της χώρας και στην κατεύθυνση αυτή θεωρεί απαραίτητη τη συμβολή της. Για τον λόγο αυτόν, έχει αυξήσει τις θέσεις εργασίας της τα τελευταία τέσσερα χρόνια, σε μια περίοδο που οι πολυεθνικές φαρμακοβιομηχανίες με μερίδιο αγοράς που ανέρχεται στο 82% έχουν απολύσει το 40% του προσωπικού τους», λέει στο «Εθνος - Υγεία» ο πρόεδρος της Πανελληνίας Ενωσης Φαρμακοβιομηχανίας, Θεόδωρος Τρύφων.

«Η ελληνική φαρμακοβιομηχανία, με μερίδιο αγοράς που ανέρχεται στο 18% και αντιπροσωπεύοντας το 60% των θέσεων εργασίας του κλάδου, έχει διατηρήσει το προσωπικό της, με πολλές επιχειρήσεις του κλάδου να προχωρούν μάλιστα και σε προσλήψεις προσωπικού.

Από μελέτες του IOBE προκύπτει ότι για κάθε 1 ευρώ που επενδύεται σε ελληνικό φάρμακο, το ΑΕΠ της χώρας ενισχύεται κατά 3,42 ευρώ, καθιστώντας το ελληνικό φάρμακο το μοναδικό βιομηχανικό προϊόν, στον τομέα της υγείας, με τόσο μεγάλη προστιθέμενη αξία για την εθνική οικονομία».

Αγνοήθηκαν οι προτάσεις μας

«Κατά τη διάρκεια του μνημονίου, ο κλάδος της εγχώριας παραγωγής φαρμάκων υπέστη ένα δραματικό χρηματοοικονομικό πλήγμα εξαιτίας της φορολογίας και των

«Η ελληνική φαρμακοβιομηχανία δεσμεύεται να συμβάλει δυναμικά στην προστασία της Δημόσιας Υγείας και στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας», υπογραμμίζει ο κ. Τρύφων.

ασύμμετρων και άδικων οικονομικών επιβαρύνσεων που του επιβλήθηκαν, με αντιπροσωπευτικά τα διαδοχικά ετήσια rebates και clawbacks και το κούρεμα των ελληνικών ομολόγων από το PSI», τονίζει ο κ. Τρύφων.

Αγνοήθηκαν οι κοστολογημένες προτάσεις της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας, σύμφωνα με τις οποίες δεσμεύεται για:

- Αύξηση των επενδύσεων στην παραγωγή, τις θέσεις εργασίας, την έρευνα και τις εξαγωγές.

- Κάλυψη του 70% της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας και του 50% της νοσοκομειακής περίθαλψης με οικονομικά και ποιοτικά φάρμακα.

- Μείωση της συμμετοχής των ασθενών στα φάρμακα που παράγονται από την ελληνική φαρμακοβιομηχανία. Συμβολή στην κάλυψη των ανασφαλιστών

«Οι συνθήκες αυτές οδήγησαν την ελληνική φαρμακοβιομηχανία σε μια συνολική επιβάρυνση της τάξεως του 55%, συνθέτοντας ένα δυσβάσταχτο κόστος για τη βιωσιμότητα του κλάδου.

Η μονομερής εστίαση στην τιμολόγηση των φαρμάκων προκάλεσε εξαντλητικές μειώσεις στις τιμές των οικονομικών ελληνικών φαρμάκων, καθιστώντας ορατό τον κίνδυνο απόσυρσής τους από την αγορά και ανοίγοντας τον δρόμο για την υποκατάστασή τους με ακριβά εισαγόμενα φάρμακα.

Η απουσία μιας πολιτικής ενθάρρυνσης της χρήσης ελληνικών ποιοτικών γενεοσήμων και η εσφαλμένη εφαρμογή της συνταγογράφησης με βάση τη δραστική ουσία εμπόδιαν την προσπάθεια διεύρυνσης της χρήσης ελληνικών γενεοσήμων».

Ο πρόεδρος της ΠΕΦ αναφέρεται στις χαμένες ευκαιρίες να αξιοποιηθεί ο κλάδος για

την ανάπτυξη, αλλά και σε μέτρα που εμπόδιαν την αναπτυξιακή πορεία του ελληνικού φαρμάκου.

«Ως φορέας κόστους, το ελληνικό φάρμακο επιβαρύνθηκε το μεγαλύτερο μέρος της μείωσης της φαρμακευτικής δαπάνης, καθώς δεν προωθήθηκαν, στον βαθμό που θα έπρεπε, τα απαραίτητα διαρθρωτικά μέτρα για τον έλεγχο της συνταγογράφησης και την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των ακριβών φαρμακευτικών θεραπειών. Οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν κατά τη διάρκεια του μνημονίου καθήλωσαν το ελληνικό φάρμακο στο 19% της αγοράς, παρότι κατέχει το 60% των θέσεων εργασίας και το 100% των νέων επενδύσεων.

Τα τελευταία δέκα χρόνια και εν μέσω συνθηκών δανεισμού και χρεών, το έλλειμμα στο ισοζύγιο εμπορικών συναλλαγών από φάρμακα που εισάγουμε, σε σχέση με αυτά που εξαγωγήμε, ανήλθε στη χώρα μας σε περισσότερο από 2 με 2,5 δισ. Κι εύλογα αναρωτιέται ο καθένας μας, θέλουμε να εισάγουμε ό,τι μπορούμε να παράγουμε;»

Σταθερό πλαίσιο Ζετίας

«Οι φαρμακευτικές πολιτικές που εφαρμόστηκαν τα προηγούμενα χρόνια βασίστηκαν στην ανακατανομή των μεριδίων αγοράς μέσα σε κλειστό προϋπολογισμό, με αποτέλεσμα τη συρρίκνωση ενός εκ των τελευταίων παραγωγικών κλάδων της χώρας μας και την παρεμπόδιση της απελευθέρωσης της αναπτυξιακής δυναμικής του.

Αυτό είχε ως συνέπεια να οδηγηθούμε στην παράδοση της ελληνικής φαρμακευτικής αγοράς στα ακριβά εισαγόμενα φάρμακα και στον σημαντικό περιορισμό των στρατηγικών δυνατοτήτων της εγχώριας παραγωγής φαρμάκων. Αν θέλουμε ανάπτυξη, αυτή η λογική πρέπει ν' αλλάξει.

«Η ελληνική φαρμακοβιομηχανία δεσμεύεται να συμβάλει δυναμικά στην προστασία της Δημόσιας Υγείας και στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας, χωρίς κάποιο επιπλέον κόστος για το κράτος και με σημαντικά αναπτυξιακά οφέλη.

Από την πλευρά μας, ζητάμε ένα σταθερό πλαίσιο τριετίας και μια συνολική φαρμακευτική πολιτική στη βάση της αναπτυξιακής διάστασης της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας, της διασφάλισης της ρευστότητας των ελληνικών επιχειρήσεων κι ενός ορθολογικότερου συστήματος rebate και clawback», καταλήγει ο κ. Τρύφων.

● ●
Η ελληνική φαρμακοβιομηχανία, στην περίοδο της κρίσης, παρά τα πλήγματα που δέχθηκε διατήρησε και αύξησε τις θέσεις εργασίας